

Millen: Det er muligt, at det har været den høitærede Ministers Mening, at man kun har erhyndiget sig om Politidirecteurens Anstuelse, men han yttrede ganske vist, at Politidirecteuren havde fordret det — det troer jeg, Enhver maa indrømme, — og en saadan Forbring maa ganske vist tilbagevises af Repræsentationen, naar den kommer fra en Mand, der ikke har det Mindste mod Lovens Tilblivelse at bestille. — Det er udenfor al Tvivl, at Politiet i de fleste Tilfælde snarest muligt bør søge at forfølge Sporene af Forbrydelse, men, at det ofte kan komme paa Bidspor, er ganske sandt, og vi have for ikke lang Tid siden været Vidne dertil med Hensyn til en Drabsfag, hvor endog Politidirecteuren selv var paa Bidspor. Imidlertid kunde jeg dog ønske at vide, om Opdagelsespolitiet, naar det kommer til Kundskab om, at en Forbrydelse er begaaet, ogsaa derved ligefrem er bemyndiget til at henvende sig f. Ex. til Assistentshuset for at erfare, om ikke de stjaalne Ting maatte være pantsatte der, eller om dertil skal en udtrykkelig Bemyndigelse. Dette er ikke en Paastand, men et Spørgsmaal, jeg fremsætter, et Punkt, hvorom jeg kunde ønske Oplysning; thi det er ganske vist, at der ikke paa Assistentshuset træffes Foranstaltninger imod, at Thyvekoster pantsættes. At de, som det er sagt i Motiverne, forsvinde mellem Hænderne paa den Klasse af Næringsdrivende, der kaldes Pantelaanere, er en anden Sag, men, at de kunne blive satte paa Assistentshuset uden nogensomhelst Undersøgelse af, om det er lovligt erhvervet Gods eller Thyvekoster, troer jeg er udenfor al Tvivl. I det Hele mener jeg, at der blandt Pantelaanerne, hvilken Samfundsclasse man rigtignok ikke har omtalt paa nogen fordeelagtig Maade i Motiverne, ogsaa gives Mænd, som have en redeelig Tænkemaade, men de ville vistnok altid søge at undgaa enhver Conflict med Politiet, og være meget forsigtige med at modtage Pantter, som de kunde formode at være Thyvekoster. Hvad de mindre Nøieseende angaaer, ville de vistnok snarest muligt sørge for paa den ene eller anden Maade at bortescamotere de Pantter, de have faaet, og det er jo rimeligt, at Midlerne dertil ikke ville mangle. Den ærede Mi-

nister yttrede rigtignok, at vi kunde stole paa, at de Mænd, der forshyedes med en saadan Myndighed, — jeg formoder altsaa, at det er visse Personer, der ville blive forshyede med Myndighed til at kunne foretage disse Underjøgelse, og at det ikke er Enhver, — ikke vilde misbruge denne Myndighed. Det kan gjerne være, men det er og bliver dog for mig kun en moralsk Garanti, og til disse moralske Garantier har jeg ikke synderlig Tillid.

Casse: Jeg troer, jeg vilde gjøre det høitærede Thing en ringe Tjeneste, hvis jeg vilde indlade mig paa at drøfte de forskjellige Grindringer, som bleve fremsatte af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (M. Hansen), hente de deels fra Referater i Bladene om de paagældende Retsfager og deels fra, hvad han har hørt fortælle om, hvad der nylig skal være passeret med Hensyn til en Politibetjent, ja, og jeg troer, oprigtig talt, at jeg ogsaa gjør ham selv en Tjeneste ved ikke at komme ind derpaa. Blandt de Punkter, han berørte, var der imidlertid et, som blev optaget af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein), og dette skal jeg dog fremhæve, fordi jeg troer, at hvis man vilde have en bedre Bekræftelse paa, hvad jeg sagde, vilde den vanskelige kunne findes. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds bemærkede nemlig, at han deri var ganske enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds; det var gaaet ham accurat ligesom denne, han havde ikke i de paafjendte Retsfager i Bladene kunnet finde et Tilfælde, hvor en Thyv havde benyttet et Varn til at pantsætte. Jeg troer virkelig, at den stærke Følelse, hvormed det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds har omfattet denne Sag — en stærkere Følelse, end der vistnok i Grunden er ønskelig, naar der bliver Spørgsmaal om de Forhold, hvormed vi her beskæftige os, — har bragt ham til ganske at overse, at det netop er Ulykken, at man i alle de Tilfælde, hvor en Thyv benytter et Varn til at pantsætte, ikke kommer til at dømme ham, og altsaa kommer en paafjendt Sag imod ham heller ikke i Bladene. — Kun een Bemærkning vil jeg endnu gjøre. Man har talt saa meget om den